

Sygn. akt V GC 110/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S. A. w W.

przeciwko: Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w J.

o zapłatę kwoty 4.553,85 zł

I. powództwo oddała w całości,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 110/15

UZASADNIENIE

(...) S.A. w W. reprezentowany przez radcę prawnego w pozwie skierowanym przeciwko **Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w J.** wniósł o zasądzenie kwoty 4553,85 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 05.09.2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, opłaty sądowej i dalszych kosztów poniesionych w toku postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 20.02.2012 r. doszło do szkody w pojeździe poszkodowanego – (...) S.A. Oddział J.. Przyczyną zaistniałej szkody były prowadzone przez pozwaną prace wodociągowe i naruszenie w ich skutek trwałości nawierzchni, w rezultacie czego doszło do uszkodzenia pojazdu. Samochód należący do poszkodowanego ubezpieczony był u powoda polisą AC. W związku ze zgłoszoną szkodą w ramach tej umowy powód wypłacił poszkodowanemu 4553,85 zł. Powołując się na dyspozycję art. 828 § 1 k.c. stwierdził, że przysługuje mu roszczenie o zwrot odszkodowania zapłaconego poszkodowanemu. Wobec tego wezwał stronę pozwaną do zapłaty ale wezwanie okazało się bezskuteczne, ponieważ strona pozwana odmówiła zapłaty.

W **odpowiedzi na pozew** (k.41) pozwana reprezentowana przez adwokata wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu zaprzeczyła twierdzeniom pozwu o ile ich wyraźnie nie przyznała. Zaprzeczyła jakoby w dniu 20.02.2012 r. strona pozwana prowadziła prace wodociągowe w miejscu zdarzenia i w związku z tym naruszyła trwałość jezdni. Przyznała, że po szkodzie zgłoszona została awaria sieci wodociągowej. Pozwana podniosła, że o fakcie zaistnienia szkody dowiedziała się z wezwania do zapłaty z dnia 25.08.2014 r. do którego dołączono druk zgłoszenia szkody i kosztorys. Strona pozwana w odpowiedzi wezwała powoda do przesłanie mu dokumentacji fotograficznej samochodu oraz opis uszkodzeń auta z uwagi na fakt iż pojazd był zapadnięty lewym przednim kołem a w kosztorysie widniały naprawy prawej tylnej części samochodu. Pozwanej nie był zatem znany faktyczny zakres uszkodzeń, a powód nie przedstawił żądanych dokumentów.

W piśmie procesowym z dnia 02.07.2015 r. strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami.

(inf. z KRS k.26-32,45)

W dniu 20.02.2012 r. w J. obok posesji przy ul. (...) zapadł się chodnik pod pojazdem marki C. o nr rej. (...) w trakcie jego parkowania. Samochód przednim lewym kołem był zapadnięty w masie chodnika. Właścicielem pojazdu był (...) S.A. Oddział J., a kierującym A. K.. Na miejsce około godziny 17.00 przyjechała straż miejska której funkcjonariusz sporządził następnie notatkę urzędową.

Na miejsce zdarzenia przyjechała również pomoc drogowa która wyciągnęła pojazd z dziury. Tytułem usprawnienia pojazdu wystawiono fakturę VAT na kwotę 215 zł brutto.

W dniu 20.02.2012 r. o godzinie 17.49 w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w J. przyjęto zgłoszenie, że przy ulicy (...) w J. jest wyciek wody przy chodniku. Sprawdzono to zgłoszenie i stwierdzono wyciek prawdopodobnie na przyłączu. Miejsce wycieku zabezpieczono w dniu 21.02.2012 r.

Dnia 24.02.2012 r. M. K. zgłosił u powoda szkodę w w/w pojeździe w związku z korzystaniem z ubezpieczenia (...). Wskazał, iż uszkodzeniu uległy : koło przednie lewe, podwozie pojazdu, tylna prawa poduszka powietrzna. Powód przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w tym sporządził kosztorys naprawy.

Pojazd C. został oddany do naprawy do Centrum (...) Sp. z o.o. w J.. Tytułem naprawy powypadkowej wystawiono na fakturę VAT w dniu 15.03.2012 r. na kwotę 4.338,60 zł brutto. Podczas naprawy wykonano : prace blacharskie, prace lakiernicze, prace mechaniczne, wymieniono : owiewkę, tłumik tylny, osłonę układu wydechowego, osłonę układu wydechowego AR, osłonę, sprężynę tylną oraz użyto materiałów lakierniczych, drobnych i dodatkowych.

Pismami z dni 05 i 19.03.2012 r. powód poinformował poszkodowanego o przyznaniu odszkodowania w kwocie 4.338,60 zł

Powód ustalił, że szkoda powstała w miejskim pasie drogowym i pismem z dnia 09.07.2014 r. wezwał do zapłaty kwoty 4.553,85 zł Miejski Zarząd Dróg i Mostów w J.. W odpowiedzi na wezwanie z dnia 18.07.2014 r. podmiot ten wskazał, że przyczyną zapadnięcia nawierzchni jezdni była awaria sieci wodociągowej, co zgłoszone zostało w przedsiębiorstwie wodociągowym.

Pismem z dnia 11.08.2014 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 4553,85 zł w terminie 7 dni. Następnie 25.08.2014 r. skierował do pozwanej przesądowe wezwanie do zapłaty tej kwoty.

W odpowiedzi z dnia 04.09.2014 r. na w/w wezwania strona pozwana wyraziła zdziwienie, że tak późno dowiedziała się o szkodzie z 2012 r. i poprosiła o przesłanie dalszej dokumentacji szkody.

(pisma Straży Miejskiej k.4-5, 6-9, pismo Miejskiego Zarządu Dróg i Mostów k.10, zgłoszenie szkody k.11-13, potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego k.14-15, kosztorys k.16, faktury VAT k.17,18, pisma powoda k.19-20, upoważnienie od poszkodowanego k.21, wezwania do zapłaty k.22-24, pismo z 04.09.2014 r.k.25, wyciąg z dziennika awarii k.36, zeznania świadka B. S. k.81v)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo podlegało oddaleniu ponieważ jego zasadność nie została udowodniona ani co do zasady ani co do wysokości spornej kwoty.

Powód wskazał, że wypłacając odszkodowanie w kwocie objętej pozwem na rzecz poszkodowanego (...) S.A. Oddział J. uzyskał legitymację czynną na zasadzie art. 828 § 1 k.c. który , że jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Istotne przy tym jest, że treść art. 828 § 1 k.c. nie stwarza domniemania, że suma odszkodowania wypłaconego przez zakład ubezpieczeń odpowiada zakresowi odpowiedzialności osoby, która wyrządziła szkodę. Roszczenie ubezpieczyciela oparte na art. 828 § 1 k.c. podlega ogólnym zasadom w zakresie rozkładu ciężaru dowodu w procesie (vide : wyrok SN z dnia 14 stycznia 2010 r., IV CSK 300/09). Pozwanemu zatem przysługuje możliwość podniesienia przeciwko ubezpieczycielowi wszelkich zarzutów, gdyż nie może być w gorszej sytuacji niż byłby w zwykłym procesie odszkodowawczym (Kidyba A. (red.):

Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część szczególna. LEX, 2014).

Powód wykazał, że dnia 20.02.2012 r. pojazd C. uległ uszkodzeniu bowiem pod przednim lewym kołem zapadł się chodnik podczas parkowania na ulicy (...) w J.. Udowodnił również, że wypłacił odszkodowanie.

Strona pozwana zakwestionowała zarówno zasadę swojej odpowiedzialności jak i kwotę odszkodowania. Zatem okoliczności te powód winien był udowodnić.

Sąd miał na uwadze, że zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c., strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada zatem na sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej (materialnej) bez względu na procesową aktywność stron. Wręcz przeciwnie, przy rozpoznawaniu sprawy rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Adresatem normy zawartej w art. 3 k.p.c. są strony a nie sąd, a zatem co do zasady nie można zarzucać, iż sąd go naruszył (vide : wyrok S. A. w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r. I ACa 1457/2003). Zważyć przy tym należało, że artykuł 6 k.c. dopuszcza możliwość rozstrzygnięcia przez sąd sporu także wtedy, gdy strona obciążona ciężarem dowodu nie udowodni faktów, z których wywodzi skutki prawne. Sąd nie ma obowiązku działania z urzędu w postępowaniu prowadzonym z udziałem podmiotów profesjonalnie zajmujących się działalnością gospodarczą (tym bardziej gdy są reprezentowane przez zawodowych pełnomocników), co jest zgodne z obecnymi tendencjami w ukształtowaniu kontryktoryjnego postępowania sądowego (vide : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r. II CSK 22/2007).

Sąd przeprowadził wszystkie dowody, które zostały zgłoszone terminowo przez strony i przydał im walor wiarygodności. Brak było podstaw do zakwestionowania ich mocy dowodowej, zresztą nie czyniły tego same strony.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności strony pozwanej za zaistniałą szkodę. Okoliczność, że pojazd C. uległ uszkodzeniu przy ul. (...) w J. około godziny 17.00 dnia 20.02.2012 r. w związku z awarią sieci wodociągowej nie wynika z akt sprawy. Sekwencja zdarzeń wynikająca ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wskazuje, że najpierw pojazd został uszkodzony, a dopiero po pewnym czasie zgłoszono awarię sieci i to przy nieruchomości sąsiedniej. Zgłoszenie awarii nastąpiło bowiem niespełną godzinę później po uszkodzeniu pojazdu i pod adresem ul. (...). Brak jest też związku przyczynowego pomiędzy awarią sieci (powód nie udowodnił jej dokładnej lokalizacji, jej dokładnego zakresu i wywołanych przez nią ewentualnych uszkodzeń nawierzchni), a zapadnięciem się chodnika. Z pewnością związku takiego i podstaw do przyjęcia odpowiedzialności pozwanej za zaistniałą szkodę nie można wywodzić z pisma z 18.07.2014 r. Miejskiego Zarządu Dróg i Mostów w J. albowiem stanowiło ono jedynie odpowiedź na wezwanie do zapłaty i próbę przerwania odpowiedzialności majątkowej za szkodę na inny podmiot.

Zdaniem Sądu powód nie wskazał również wiarygodnych dowodów na zakres uszkodzeń pojazdu, w szczególności nie przedstawił akt likwidacyjnych szkody i nie wnioskował o przesłuchanie świadków zdarzenia. Pozwana słusznie zarzucała więc brak związku pomiędzy zapadnięciem się lewej strony pojazdu w masie chodnika z niektórymi przeprowadzonymi naprawami wskazanymi na fakturze dotyczącej kosztów naprawy, w tym naprawy tyłu pojazdu.

Wobec powyższego Sąd powództwo oddalił.

O kosztach postępowania w punkcie II wyroku Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało powoda do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 617,00 zł albowiem na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty zastępstwa procesowego wynosiły 600,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17,00 zł,

Sąd podczas rozprawy dnia 10.09.2015 r. (k.81) zwrócił pismo pełnomocnika powoda z dnia 27.04.2015 r. na podstawie art. 207 § 3 in fine k.p.c. albowiem złożone zostało bez zarządzenia Sądu.